

**W Y R O K zaoczny wobec K. K.
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 10 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Ławnicy: Małgorzata Jankowska-Kowalak, Krystyna Pomarańska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2015 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa Prokuratury Rejonowej (...)

przeciwko K. K. i V. T. M. oraz małoletnim D. K. i M. K.

o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa

1. powództwo oddala,
2. przyznaje wynagrodzenie w kwocie 150 (sto pięćdziesiąt) złotych E. R. za pełnioną funkcję kuratora dla małoletnich pozwanych, które to wynagrodzenie nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa kasa Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W.,
3. przyznaje wynagrodzenie w kwocie 100 (sto) złotych B. G. za pełnioną funkcję kuratora dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej V. T. M., które to wynagrodzenie nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa kasa Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W..

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 27 stycznia 2014 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej (...) wniósł o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa dokonanego w dniu 15.05.2012 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego m.st. W. przez K. K. w stosunku do dziecka płci męskiej – D. K., urodzonego w dniu (...) w W. oraz dokonanego w dniu 6.05.2013 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego m. st. W. przez K. K. w stosunku do dziecka płci żeńskiej – M. K., urodzonej w dniu (...) w W..

W uzasadnieniu wskazał, że wytoczenie powyższego powództwa leży w interesie społecznym oraz w interesie dzieci, albowiem nie jest zasadne utrzymywanie fikcji prawnej polegającej na takim uregulowaniu stanu, z którego wynika, że D. K. i M. K. są dziećmi K. K., w sytuacji gdy brak jest takiego pokrewieństwa. Ponadto K. K. przed Wojewodą (...), zeznał, że poznał V. T. M. pod koniec 2012 roku, chciał jej pomóc i dał jej dzieciom nazwiska. Nie pozostaje w związku z V. T. M., nie jest ojcem biologicznym D. K. i M. K.. Z dziećmi kontaktuje się tylko wówczas gdy V. T. M. czegoś potrzebuje. Nie łoży na utrzymanie dzieci, nie uczestniczy w ich wychowaniu (pozew k. 3 – 4).

Kurator ustanowiony w niniejszej sprawie celem reprezentowania interesów małoletnich oraz kurator ustanowiony celem reprezentowania interesów nieznannej z miejsca pobytu V. T. M., nie zajęli stanowiska w sprawie. Wnieśli o przyznanie stosownego wynagrodzenia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana V. T. M. w postępowaniu administracyjnym prowadzonym

przed Wojewodą (...), zeznała 20. 05. 2013 roku że K. K. jest biologicznym ojcem D. K. i M. K.. Stwierdziła, że K. K. po urodzeniu pierwszego dziecka bardzo się cieszył i często ją odwiedzał. Zaproponował, by V. T. M. zamieszkała z nim i jego matką. Proponował jej również zawarcie związku małżeńskiego (k. 17). Nie zamieszkali jednak razem. K. K. nie łoży na utrzymanie dzieci, zaś ona nie występowała o zasądzenie alimentów, ze względu na dzieci pozostają w kontakcie. Pomagają jej bliscy znajomi, zapewniając jej mieszkanie, wyżywienie, ubrania dla dzieci.

Natomiast K. K. w postępowaniu przed Wojewodą (...), zeznał, że poznał V. T. M. pod koniec 2012 r., chciał pomóc zdobyć jej obywatelstwo polskie i dał jej dzieciom nazwiska. Nie pozostaje w związku z V. T. M., nie jest ojcem biologicznym D. K. i M. K.. Z dziećmi kontaktuje się tylko na prośbę V. T. M.. Nie łoży na ich utrzymanie, nie uczestniczy w wychowywaniu.

Na trzech wyznaczonych przez tut. Sąd terminach rozprawy w dniu 10 lipca 2014 roku, 28 października 2014 roku i 10 lutego 2015 roku nie stawił się pozwany K. K., nie stawiała się również pozwana V. T. M., nie ustalono jej miejsca pobytu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić.

Zgodnie z art. 86 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego powództwo o ustalenie lub zaprzeczenie pochodzenia dziecka oraz o unieważnienie uznania dziecka może wytoczyć także prokurator. Prokurator nie jest związany terminami do wytoczenia powództwa o prawa stanu, w przeciwieństwie do ojca, matki lub dziecka (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 1968 r., sygn. akt II CR 39/68, LEX nr 6300).

Z kolei art. 57 Kodeksu postępowania cywilnego wskazuje na możliwość wystąpienia przez prokuratora z samodzielnym powództwem, jeżeli wytaczając powództwo, nie działa na rzecz oznaczonej osoby. Wówczas wnosi on pozew przeciwko wszystkim osobom będącym stronami stosunku prawnego, którego dotyczy powództwo. W procesie, w którym prokurator nie wytacza powództwa na rzecz oznaczonej osoby, prokurator nie tylko jest stroną w znaczeniu materialnym, lecz także posiada własną legitymację procesową materialną, zwaną legitymacją publicznoprawną (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 1979 roku, sygn. akt II CZ 121/79, OSNC 1980, nr 6, poz. 124).

Z kolei w myśl art. 454 § 3 Kodeksu postępowania cywilnego w sprawach o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa prokurator, wytaczając powództwo, pozywa dziecko oraz mężczyznę, który uznał ojcostwo, a jeżeli ten nie żyje - kuratora ustanowionego na jego miejsce, a także matkę dziecka, jeżeli ta żyje; w razie uznania ojcostwa po śmierci dziecka prokurator pozywa ustanowionego na miejsce dziecka kuratora. Zgodnie zaś z art. 227 Kodeksu postępowania cywilnego przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

Z problematyką dowodu wiąże się zagadnienie ciężaru dowodu, unormowane w art. 6 Kodeksu cywilnego i art. 232 k.p.c., a obejmujące ciężar twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności, które w świetle art. 227 k.p.c. mogą stanowić przedmiot dowodu (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2005 r., sygn. akt III CK 11/05, Lex nr 187030). W zależności od rozstrzyganych w postępowaniu kwestii faktycznych i prawnych lub unormowań szczególnych ciężar dowodu może spoczywać na różnych stronach procesowych (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 r., I PKN 660/00). To one, a nie sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik (uzasadnienie wyroku Sadu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 roku, sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76).

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że inicjatywa dowodowa stron winna być podejmowana przez każdą ze stron procesu stosownie do stanu sprawy i w celu wykazania zasadności jej twierdzeń, a zatem inicjatywa powoda winna zmierzać wykazaniu zasadności powództwa, zaś pozwanego obaleniu jego twierdzeń. Wreszcie wskazać należy, że z uwagi na sprzeczność interesów stron, każda z nich za pomocą tego samego środka dowodowego, faktycznie zmierza do wykazania innych okoliczności. Oczekiwana od strony inicjatywa dowodowa nie może być oceniana przez pryzmaty

działań podejmowanych przez jej przeciwnika (Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 kwietnia 2013 roku, sygn. akt I ACa 325/13, Lex nr 1353912).

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu Rejonowego nie zostało udowodnione, aby pozwany K. K. nie był ojcem małoletnich D. K. i M. K.. K. K. wzywany na termin rozprawy nie stawił się i nie złożył zeznań. Natomiast matka małoletnich przesłuchania z dnia 20 maja 2013 roku V. T. M. oświadczyła że K. K. jej ojcem jej dzieci. Stwierdziła, że K. K. po urodzeniu pierwszego dziecka bardzo się cieszył i często ją odwiedzał. Proponował także jej również zawarcie związku małżeńskiego oraz by V. T. M. zamieszkała z nim i jego matką.

Mając na uwadze powyżej przytoczone okoliczności oraz brak wystarczających dowodów w sprawie orzeczono w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku zaocznego z uzasadnieniem doręczyć Prokuraturze.